

Nemůžeme svěřit osud republiky do rukou čachtické paní z Ministerstva obrany. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 20. ledna 2023

ČESKO: Vláda České republiky navrhla novelu Ústavy ČR, tedy onoho nadzákona, který má chránit obyvatele před zvlčením politiků. Nově by vláda bez souhlasu Parlamentu mohla vyslat armádu na zahraniční mise (což se dá a má číst jako vyslání do zahraničí do války). Jako prostý občan se s obavami ptám – je tohle chystání se do války? Mám začít synáčkům shánět modrou knížku? V Polsku už to lidé dělají, snaží se obejít budoucí mobilizaci a ochránit své děti před povolávacím rozkazem.

Je sice hezké, že vláda svou novelizací Ústavy obhajuje tím, že je to jen preventivní krok. Co kdyby. Jde o životy lidí. Nějaký český občan se může někde ve stepích dostat do úzkých. A armáda mu pomůže. Stejně tak v obavách z budoucnosti postupují preventivně Poláci. Ti obyčejní, ne ti u vlády. Obyčejní Poláci hledají možnost, jak své dospělé syny vyvléci z povinnosti dostavit se na apelploc a stát se hybatelem dějin s flintičkou v ruce z posvěcení a rozkazu státu. No, citujme si příslušnou část novelizace:

(3) Parlament vyslovuje souhlas

a) s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky,

b) s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

(4) Vláda rozhoduje o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky a o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky. **Bez souhlasu podle odstavce 3 tak může rozhodnout** nejdéle na dobu 60 dnů, jde-li o

a) plnění závazků z mezinárodních smluv o společné obraně proti napadení,

b) účast na mírových operacích podle rozhodnutí mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, a to se souhlasem přijímajícího státu,

c) účast na záchranných pracích při živelních pohromách, průmyslových nebo ekologických haváriích,

d) ochranu života a zdraví, ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnosti České republiky.

Další změnou je to, že Vláda ČR může povolit průjezdy nebo přelety zahraničních armád. Nově opět bez souhlasu Parlamentu.

Změny zvýrazněné.

Vláda ČR se zásahem do Ústavy zbavuje povinnosti složit účty celému Parlamentu v rámci pohybů armády. Preventivně. Z bezpečnostních důvodů. Myslíme na vás, na vaše životy, na vaše štěstí. Tak nějak se novelizace prodává.

Doposud změna v Ústavě nebyla potřeba. Čeští vojáci byli například součástí „mise“ v Afghánistánu (božínku, proč mi slovo „mise“ ve spojení s armádou tak hrozně připomíná slova „speciální vojenská operace“, prostě tomu nebudeme říkat válka, slovo válka má totiž takový pochmurný nádech. To slovo mise, to je plné naděje, chuti žít a dosáhnout cíle. Směšné.) Minulé vlády mohly armádu vysílat na „mise“ po boku „spojenců“ po celém světě. S posvěcením Parlamentu, který, nepamatuju si takový okamžik, nikdy nekladl vážné překážky. Brblalo se tam, jistě, ale od toho Parlament je, aby se vedla diskuse, hledala se řešení a veřejnost byla včas informována.

V té souvislosti si představuju, co by se strhlo za lavinu, kdyby si Babiš při covidu řekl, že také obejde žádost o nouzový stav a prostě si svou chatrnou většinou prosadí, že o něj nemusí žádat Parlament. To by byla revoluce. Média by mluvila o diktatuře, totalitě. A já bych se k nim přidal. Ale teď, když se Fialova vláda chystá obcházet Parlament, ticho. Přitom jde o daleko nebezpečnější zásah. Obzvláště v dnešní době, kdy nám to za humny vybuchuje.

Taková pravomoc nepatří do rukou několika málo lidí. Vzpomeňme ukrajinské rakety, které před dvěma měsíci omylem dopadly na území Polska. Co na to naše mírumilovná ministryně obrany Černochová? „Nyní vyhodnocujeme prokázaný dopad ruských raket na polské území. Ať by šlo o omyl, nebo provokaci, je to další eskalace konfliktu ze strany Ruska a nesmí zůstat bez odezvy.“

„...prokázaný dopad ruských raket... nesmí zůstat bez odezvy.“ Politici, jak se zdá, jednájí impulzivně, zapojují do svých vyjádření emoce, svou nenávist. Jana Černochová je toho krásným příkladem. A proto potřebujeme, my všichni potřebujeme, aby byli politici co nejvíc hlídání a aby nemohli udělat díky řadě kontrolních bodů osudová rozhodnutí, která by začala posílat na frontu české vojáky. Ať už profesionální, nebo později ty povolané z řad civilního obyvatelstva.

Ale vraťme se k oné novelizaci. Za ústřední bod považují toto: „d) ochranu života a zdraví, ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnosti České republiky.“ Co je to bezpečnost ČR? Kdo ji určuje? A bude ji nově určovat krvežíznivá čachtická paní Černochová, která ráda propadne nenávisti a hysterickým nočním výjevům na sociálních sítích? Demokratické pojistky. To je Ústava. Když se nám do vlády propracuje čachtická paní a její pomocníci, pojistky ve formě Ústavy vyhodí takové vládě proud. Aby byla zachovaná právě bezpečnost, vnitřní bezpečnost České republiky.

Z chování vlády Petra Fialy na mě jde trochu strach. Kdy ty pojistky prásknou? Vždyť takovou mocenskou hru tady přece nemůžeme nechat bez povšimnutí. Vláda se tváří, že se současnou podobou Ústavy nejde pracovat s armádou a akčně ji posílat tam, kde by podle vlády měla být. Je to nesmysl. Jde reagovat rychle, jde svolat mimořádné jednání Parlamentu. V rádech několika málo dní může být armáda v akci. Lepší několik dní na rozmyšlenou, než řešit neřešitelné, když to někde bouchne a naše čachtická paní se z toho večer u Twitteru podělá nenávistí. A my povinně s ní.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz